କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଘରୋଇ କଲେଜ ବିରାମକାଳୀନ

ଅଧ୍ୟାପକ ସଂଘ

ବନାମ

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଜାନୁଆରୀ 29, 1992

[ଏସ୍. ଆର୍. ପାଣ୍ଡିଆନ, କୁଲଦିପ ସିଂହ ଏବଂ ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ସେବା ଆଇନ - ଘରୋଇ ଡିଗ୍ରୀ ସହାୟତାପ୍ରାପ୍ତ କଲେଜ - ଶିକ୍ଷକ — କର୍ଣ୍ଣାଟକ ସରକାରଙ୍କ 3 ଅକ୍ଟୋବର, 1982 ତାରିଖର ଆଦେଶ - ଗୋଟିଏ ଦିନର ସେବା ବିରତି ସହିତ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା - ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ଦରମା ଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦଶ ଟଙ୍କା କମ୍ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା - ବୈଧତା - ଚାକିରିରେ ଗୋଟିଏ ଦିନର ସେବା ବିରତି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କ୍ଷମତାତୀତ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ - ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ଜାରି ରଖିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତୀକରଣ କରିବା ଏବଂ ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅନୁରୂପ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି - କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତିର ଅଭ୍ୟାସକୁ ଅବମାନନା କରାଯାଇଛି।

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଯୁବ ସେବା ବିଭାଗ 3 ଅକ୍ଟୋବର 1981ରେ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ଯାହା ଘରୋଇ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଡିଗ୍ରୀ କଲେଜଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଚୟନ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା - ଗୋଟିଏ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ, ଯେତେବେଳେ 3 ମାସରୁ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏପରି ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି 3 ମାସରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦିନର ସେବା ବିରତି ସହିତ ଜାରି ରଖାଯାଇପାରିବ । ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହିପରି ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ଦେୟ ସର୍ବନିମ୍ନ ଦରମା ଅପେକ୍ଷା ଦଶ ଟଙ୍କା କମ୍ ସ୍ଥିର ଦରମା ଦିଆଯିବ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅସ୍ଥାୟୀ

ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ହୋଇଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ସେବାରେ ଜାରି ରହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତି ତିନି ମାସରେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଦିନ ବିରତି ସହିତ ସେବାରେ ରହିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେମାନେ ନିହିତ ନିଶ୍ଚିନ୍ତତାରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ସେମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ନିରନ୍ତରତାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବିରୋଧ ନୀତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ; **(i)** ଯେହେତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତିଭିତ୍ତିକ କଲେଜରେ ନିଯୁକ୍ତ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ; ଏବଂ **(ii)** ବର୍ଷକୁ ଆଠ ମାସ ପାଇଁ ନିୟମିତ ଦରମା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ଥିର ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ **:1.**ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଦିନର ସେବା ବିରତିର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନାପସନ୍ଦ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ କ୍ଷମତାତୀତ ଯୋଗୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତିନି ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବାର ଥିଲା, ତେବେ ଏହା ଏକ ନିରର୍ଥକ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଚୟନ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏହା ପୂର୍ବରୁ ହାସଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସେବା ଆଇନରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୁପରିଚିତ । ଏହାକୁ ଅମାର୍ଜିତ ଭାବରେ ଦେଖାଇବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଯଦି ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦାବିକୁ ଏଡାଇବା ଥିଲା, ତେବେ ଏହା ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସରକାରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ଏକ ଘରୋଇ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତାର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ବି.ଆର୍.ପରିନିଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, CMW ସଂଖ୍ୟା **6232 of 1990, 3.7.1990**ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

2. ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆଦେଶକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଏକ ନିଯୁକ୍ତି ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ସମାନ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ସେବାର ଆବଶ୍ୟକତା, ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀର ଅନୁପଲବ୍ଧତା କିମ୍ବା ନିୟମିତ ଚୟନ ସମାପ୍ତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିରାମକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେତୁ ହୋଇପାରେ, ତଥାପି ଜଣେ ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଭିନ୍ନ ଦେୟ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରି ଏପରି ନିଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସ୍ଥିର ଦରମା ଦେବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ବେତନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **14**ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ।

2.1 ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଆଦେଶର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣରେ ପ୍ରାୟ ଆଠ ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅସଙ୍ଗତ । ଏପରି ଅନ୍ୟାୟ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଯୋଜନା ପ୍ରତି ଘୃଣାଜନକ ।

3. ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିବାର ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମିତ ଚୟନ ନକରିବା ପରିଚାଳନାର ଅଭ୍ୟାସ ନିନ୍ଦନୀୟ । ଶିକ୍ଷା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ପରିଚାଳନାମାନେ ନିୟମିତ ଚୟନ ନକରି ଏପରି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁ ଅସହାୟତା ପ୍ରକାଶ କରିଛି ତାହା ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଘରୋଇ ପରିଚାଳନା ସପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବା ପରି ମନେହୁଏ ।

3.1 ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ, ପରିଚାଳନା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସରକାରଙ୍କୁ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବ, ଯେଉଁଥିରେ ପରିଚାଳନାକୁ ବାତିଲ କରିବା କିମ୍ବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଦାନ ସହାୟତା ବନ୍ଦ କରିବା ସହିତ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟମ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ।

4. ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦାବି ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳିତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ସମାନ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରେ । ସହଯୋଗୀ ବିଭାଗର କୌଣସି ନା କୌଣସି

କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସରକାରଙ୍କ ଏଭଳି ସମସ୍ତ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ୟ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶା ଓ ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ତେଣୁ ଏଭଳି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଅଧିକ ସତର୍କ ରହିବା ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।

5. କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି, ସାଧାରଣତଃ ପଛ ଦ୍ୱାରରୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଏକ ସୁବିଧାଜନକ ଉପାୟ, କେତେକ ସମୟରେ ନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀକୁ ଅଣଦେଖା କରି ମଧ୍ୟ, ସେବା ଆଇନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବରେ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ନୂତନତ୍ୱ । ସରକାରୀ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ସରକାରୀ ବିଭାଗ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ରୋଗ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଛି । ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ରୋଗ ବ୍ୟାପକ ଦେଖାଯାଉଛି କାରଣ ଘରୋଇ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ଶୋଷଣ କରାଯାଇଛି, ଗୋଟିଏ ପଟେ ନିଜ ପସନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଇ, ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ ନକରି ଏବଂ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବହିଷ୍କାରର ବିପଦରେ ପକାଇ, ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏହାର ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ପରିଣାମ ପ୍ରବାହିତ କରି। ରାଜ୍ୟ ପାଣ୍ଠି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କିନ୍ତୁ ଘରୋଇ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏପରି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅସୁବିଧା ଭୋଗିବାକୁ ବାଧ୍ୟ।

6. ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଛି :-

a) ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଯେକୌଣସି ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖାଯିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯଦି ସେ ନିୟମିତ ଚୟନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ଚୟନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରହିବ;

b) ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମୟିକ ବିରତି ସମେତ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ । ନିୟମିତ ଖାଲି ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ମାତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ;

c) ଯଦି ନିୟମିତ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସରକାର ଏପରି ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ;

d) ରାୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ଅଭିମୁଖରେ ନିଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରି ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ।

ମୂଳ ଅଧିକରିତା :ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 873/1990।

(ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ)

ସହିତ

ଅବମାନନା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6/1991।

ଏବଂ

1992 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 309 ରୁ 373।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. କେ. ଗର୍ଗ, କପିଲ ସିବଲ, ଭି. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣନ, ଡି. କେ. ଗର୍ଗ ଏବଂ ପି. ମହାଲେ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ଏନ୍. ନରସିଂହମୂର୍ତ୍ତି, କେ. ନୋବିନ୍ ସିଂ ଏବଂ ଏମ୍. ବୀରାପ୍ପା।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର.ଏମ୍. ସାହାଇ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶାସନିକ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ଘରୋଇ ପରିଚାଳିତ ଡିଗ୍ରୀ କଲେଜଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତିନି ମାସ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ପ୍ରତି ତିନି ମାସରେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଦିନର ବିରତି ସହିତ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସେମାନଙ୍କର ଅବିରତତା ଯୋଗୁଁ ନିହିତ ଆଶ୍ୱସ୍ତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବିରୋଧୀ ନୀତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଧାର ହେଉଛି ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତିଗତ କଲେଜରେ ନିଯୁକ୍ତ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ଆଠ ମାସ ପାଇଁ ନିୟମିତ ଦରମା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ଥିର ଦରମା ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବର୍ଷ ପାଇଁ, ଏହା ଆଉ ଏକ ଅଭିଯୋଗ।

କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି, ସାଧାରଣତଃ ପଛ ଦ୍ୱାରରୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଏକ ସୁବିଧାଜନକ ଉପାୟ, କେତେକ ସମୟରେ ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ଅବମାନନା କରି ମଧ୍ୟ, ସେବା ଆଇନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବରେ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ନୂତନତ୍ୱ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମସ୍ୟା, ସମୟ ବିତିବା ସହିତ ଏକ ପାରିବାରିକ ସମସ୍ୟାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ଏବଂ ବିଚାରାଳୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମସ୍ୟାରେ ଶେଷ ହୁଏ । ଏହା ସେହିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ, ଯେଉଁମାନେ ସମାଜରେ କମ୍ ଭାଗ୍ୟବାନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କମ୍ କିମ୍ବା କୌଣସି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ, ଅଧିକ ମେଧାବୀ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ । ସରକାରୀ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ସରକାରୀ ବିଭାଗ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତାପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଏହି ସଂକ୍ରମଣ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହା ହୁଏତ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହାକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଅନୁଗ୍ରହ ଭାବରେ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା କାହାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ବାହ୍ୟ କାରଣ ପାଇଁ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ଅଧୀନରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଦତ୍ତ ନିୟମିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ହରାଇବା ଇତ୍ୟାଦି । କିମ୍ବା ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିୟମ କିମ୍ବା ପରିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏକ ବିରାମକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ ଏପରି କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର । ଏହା ଅକ୍ଷମଣୀୟ । ଯଦିଓ ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଜଣାପଡେ, ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେବା ଉଚିତ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଷ୍ପକ୍ଷତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଯାହା ସମୟ ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାଏ । ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ସଂକ୍ରମଣ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଛି କାରଣ ଘରୋଇ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, ଗୋଟିଏ ପଟେ ନିଜ ପସନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ଅନୁସରଣ ନକରି ପୂରଣ କରି, ଏବଂ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଚାକିରିରୁ ବହିଷ୍କାର ହେବାର ଆଶଙ୍କାରେ ରଖି, ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଅସତ୍ ପରିଣାମ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି । ରାଜ୍ୟ ପାଣ୍ଠି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କିନ୍ତୁ ଘରୋଇ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ଯେକୌଣସି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏପରି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅସୁବିଧା ଭୋଗ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରାବଧାନର ଅନୁପସ୍ଥିତି ହେତୁ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟରେ ଏହା ମୂଳତଃ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସମସ୍ୟା ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଭଳି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ଉପରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ଆଣିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି, ଚୟନ, ପଦୋନ୍ନତି, ସ୍ଥାନାନ୍ତର, ଦରମା ପ୍ରଦାନ ଇତ୍ୟାଦି ସମୟ ସମୟରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ । 1980 ମସିହାରୁ ଏହା 3 ଅକ୍ଟୋବର, 1981 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଯୁବ ସେବା ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 5 ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ :

> "ଏକ କଲେଜରେ ତିନି ମାସ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖରୁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ତଥାପି, ଏପରି ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ଚୟନ କମିଟି ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ତିନି ମାସ କିମ୍ବା ତାଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟପାଇଁ ଚୟନ ସମୟ ନେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଦିନର ବିରତି ସହିତ ଜାରି ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।   ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଲିଖିତ ଭାବରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କାରଣ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହିପରି ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସେବା ତୁରନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରାଯିବ ।

ତିନି ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଗଠିତ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା କରାଯିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ତିନି ମାସ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ହୁଏ, ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଅନୁଯାୟୀ, ଖଣ୍ଡ 5 ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଯଦି ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତିରେ ବିଳମ୍ବ ହୁଏ ତେବେ ଏହାକୁ ଆହୁରି ତିନି ମାସ ପାଇଁ ଜାରି ରଖାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବିରତି ସହିତ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ଦେବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବୁଝିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯଦି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତିନି ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବାର ଥିଲା, ତେବେ ଏହା ଏକ ନିରର୍ଥକ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏହା ପୂର୍ବରୁ ହାସଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସେବା ଆଇନରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ସୁପରିଚିତ । ଏହାକୁ ଅମାର୍ଜିତ ଭାବରେ ଦେଖାଇବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଯଦି ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦାବିକୁ ଏଡାଇବା ଥିଲା, ତେବେ ଏହା ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ

ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ଏକ ଘରୋଇ ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତାର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, 1990 ର CMW 6232 ର ଫଏସଲା କରିବା ସମୟର ବି. ଆର. ପରିଣୀଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, 3 ଜୁଲାଇ, 1990 ର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଆବେଦନ ସହିତ, ଏପରି ଅଭ୍ୟାସକୁ କ୍ଷତିକାରକ ବୋଲି ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ନିୟମ ପ୍ରଣୟନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇନଥିଲେ ଯେ ଏପରି ନୀତି କିଛି ନିହିତ ସ୍ୱାର୍ଥଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବ, ଯେଉଁମାନେ ଦିନର ଗୋଟିଏ ଭୋଜନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିବାକୁ ପଡୁଥିବା ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କୁ ଶୋଷଣ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହା 8 ରୁ 10 ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ, ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ପ୍ରତି ତିନି ମାସରେ ଧର୍ମଘଟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହି ନିଜ ମୁଣ୍ଡରେ ସମାପ୍ତିର ତରବାରି ଲଗାଇ ଜାରି ରଖିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ବିରାମକାଳୀନ ନିଯୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥାଇପାରେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଅପବ୍ୟବହାରରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ଏବଂ ତାହା ହିଁ ବ୍ୟାପକ ସ୍ତରରେ ଘଟିଛି । ପ୍ରତି-ଶପଥପତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଅସହାୟତା ଏହିକି ଯେ ଶିକ୍ଷା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ନିୟମିତ ଚୟନ ନକରି ଏପରି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି ତାହା ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହା ଘରୋଇ ପରିଚାଳନା ସପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବା ପରି ମନେହୁଏ।

ଆଉ ଏକ ଘୃଣ୍ୟ ଅଂଶ ହେଉଛି ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ପାରିଶ୍ରମିକ। ଏହି ଆଦେଶରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଥିର ଦରମା ଦିଆଯିବ ଯାହା ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ଦରମାଠାରୁ ଦଶ ଟଙ୍କା କମ୍ । ଏହି ଦେୟ ପଦ୍ଧତି ପୁଣି ଥରେ ବୋଧଗମ୍ୟତାର ବାହାରେ। ଏକ ନିଯୁକ୍ତି ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ସମାନ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ସେବାର ଆବଶ୍ୟକତା, ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀର ଅନୁପଲବ୍ଧତା କିମ୍ବା ନିୟମିତ ଚୟନ ସମାପ୍ତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିରାମକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେତୁ ହୋଇପାରେ, ତଥାପି ଜଣେ ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଭିନ୍ନ ଦେୟ ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରି ଏପରି ନିଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଥିର ଦରମା ଦେବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ। ଏପରି ପାରିଶ୍ରମିକ ସ୍ଥିର କରିବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଂଘନ। ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କୁପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ପରିଚାଳନାର ଆଦେଶରେ ରହିବା ବ୍ୟତୀତ ଶୋଷଣର ଶିକାର ହେବାର ଆଶଙ୍କାରେ ଅଛନ୍ତି,

ଯେପରି କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟର ପରିଚାଳନା କମିଟିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସେବାକୁ 8 ରୁ 10 ବର୍ଷ ଧରି ସ୍ୱଳ୍ପ ଦରମା ଦେଇ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ବୋଧହୁଏ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଦରମା ଅନୁଯାୟୀ ଦରମା ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ବହୁତ ଅଧିକ ପାଉଥାନ୍ତେ । ଖଣ୍ଡ 5 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାୟ ଆଠ ମାସର ଦରମା ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ରାଶି, ନିୟମିତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅସଙ୍ଗତ । ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା କାମଚଳା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଚୟନର ସମ୍ମୁଖୀନ ନ ହୋଇ କିମ୍ବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ନ ପାଇ ସ୍ଥାୟୀ ହେବାର ଦାବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି ଆଧାରରେ ସମାନ କାମ ପାଇଁ କୌଣସି ପକ୍ଷପାତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଅନ୍ୟାୟ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଘୃଣ୍ୟ ।

ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଦିନ ପାଇଁ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିବାକୁ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରିବା ଏବଂ ଖାଲି ପଦବୀ ସ୍ଥିତିର ସର୍ବାଧିକ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମିତ ଚୟନ ନକରିବା ପରିଚାଳନାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିନ୍ଦା କରିବା ଉଚିତ୍ । ସରକାରଙ୍କ ଅସହାୟତାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପରି ପ୍ରତି-ଶପଥପତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ପରିଚାଳନା ଏହାକୁ ଜାରି ରଖିଥିଲା । ଯଦି ସରକାର ପରିଚାଳନାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି କିମ୍ବା ଅନୁଦାନ ସହାୟତା ବନ୍ଦ କରି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେବେ ହୁଏତ ଏହା ଘରୋଇ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ଚାପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା ନିଜେ ଏଭଳି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ସ୍ଥିତି ଜାରି ରଖିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲା । ଉଭୟ ମାମଲାରେ ରାଜ୍ୟ ନିଜେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କାରଣରୁ ସମାନତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ତେଣୁ, ଏହାକୁ ସମାଧାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଚୟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଏପରି ଏକ ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କରି କେତେକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିବା ସହମତିରୁ ରାଜ୍ୟ ପଛକୁ ଓହରିଯିବାରୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ରହିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ, ଯେଉଁମାନେ ଚୟନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକ ନମ୍ବର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଉଛି କାରଣ ଦାବି କରାଯାଉଛି ଯେ ଏପରି ନିୟମିତକରଣ ରାଜ୍ୟର ସଂରକ୍ଷଣ ନୀତିର ବିରୁଦ୍ଧ ହେବ । ଏହି ନୀତି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ

ଶତ ପ୍ରତିଶତ ସଂରକ୍ଷଣର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ନୀତିର ବୈଧତା ଗ୍ରହଣ ନକରି ଆମେ ମତ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତିକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ, ତେଣୁ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ:

(1) ଖଣ୍ଡ 5 ରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଦିନ ସେବା ବିରତିର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କ୍ଷମତାତୀତ ଭାବେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ।

(2) ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସେହି ଦରମା ଦିଆଯିବ, ଯାହା ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ଯେକୌଣସି ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ।

(3) ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଯେକୌଣସି ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ଯଦି ଏହା ନିୟମିତ ଚୟନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ଚୟନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖାଯିବ ।

(4) ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ, ପରିଚାଳନା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଖାଲିଥିବା ପଦବୀ ପୂରଣରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ମିଳିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସରକାରଙ୍କୁ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବ, ଯେଉଁଥିରେ ପରିଚାଳନାକୁ ବାତିଲ କରିବା କିମ୍ବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି ଅନୁମତି ପାଇଲେ ଅନୁଦାନ ସହାୟତା ବନ୍ଦ କରିବା ସହିତ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟମ ଅନୁପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବ ।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନେ ଚିନ୍ତିତ, ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସେହି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନମ୍ବର ହାସଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ କାରଣ ଖାଲି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ସଂରକ୍ଷିତ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯାହା ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନୂତନ ନିଯୁକ୍ତି ନୁହେଁ ବରଂ ଯେଉଁ ପଦବୀରେ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କୁ

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ସୁବିଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଏପରି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଦର୍ଶାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସହମତିରେ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସଂରକ୍ଷଣ ନୀତି ଅନୁସରଣ ନକରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତିରେ ଚୟନର ସୁବିଧାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଏପରି ଚୟନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ କାମଚଳା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଅଧ୍ୟାପକ, ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧ୍ୟାପକ, ବୈଷୟିକ କଲେଜ, ଅଧ୍ୟାପକ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କୌଣସି ଦାବି କରିବାକୁ ଆଧାର ପ୍ରଦାନ କରିନପାରେ ଯେ ରାଜ୍ୟକୁ ଘରୋଇ ପରିଚାଳିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୂପ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରେ । ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସରକାରଙ୍କ ଏପରି ସମାନ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ୟ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ତେଣୁ ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଅଧିକ ସତର୍କ ରହିବା ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସରକାରୀ କଲେଜ ଏବଂ ବେସରକାରୀ କଲେଜର କର୍ମଚାରୀମାନେ ସମାନ ଶ୍ରେଣୀର ନହୋଇପାରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ଭେଦଭାବ ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଗଠନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଏପରିକି ବୈଷୟିକ କଲେଜର ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାର ପ୍ରଭାବ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନକରି ଚୟନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇନଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ଶିକ୍ଷାଗତ ମାନକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବ । ଏହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ପରିସ୍ଥିତି ହେତୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ ନକରିବା ଏବଂ ଆଦେଶ ଭାବନାର ବିରୋଧାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଏବଂ ସମୟୋଚିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରି କଲେଜର ବେସରକାରୀ ପରିଚାଳନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ ରହିବାରେ ସରକାରଙ୍କ ବିଫଳତା ହେତୁ ଏବଂ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିବା ବ୍ୟତୀତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ :

(1) ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିରତି ସମେତ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ । ନିୟମିତ ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

(2) ଯଦି ନିୟମିତ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସରକାର ଏପରି ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ।

(3) ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇ ଗତି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ନୀତି କାରଣରୁ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ପଦବୀ ସୃଷ୍ଟି କରି ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ।

(4) ରାୟ ତାରିଖରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ।

(5) ଏପରି ଶିକ୍ଷକମାନେ ଛୁଟି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରିରେ ରହିବେ।

ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ ସଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ। ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି।

SLP (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 13131-95/1990 ରୁ ଉପୁଜିଥିବା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 309-373/1992, ଯାହା 3 ଜୁଲାଇ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା CMW 6232/1990ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି।

ଡବ୍ଲୁ.ପି (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 873/1990ରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଭିଯୋଗ କରି ଅବମାନନା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6 of 1991ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଏହାକୁ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।